

**TMMOB
ELEKTRİK
MÜHENDİSLERİ
ODASI
DENİZLİ ŞUBESİ
HABER BÜLTENİ
YIL:3 SAYI:9
MART 2012**

Üç ayda bir yayınlanır. Elektrik Mühendisleri Odası Denizli Şubesi üyelerine ücretsiz dağıtılır. Bültende yayınlanan her türlü haber ve yazı izin almak koşulu ile kullanılabilir. Yayınlanan yazı lardan yazarları sorumludur.

**EMO Denizli Şubesi
adına sahibi
Abdullah ŞAVKLI**

**Yazı İşleri Sorumlusu
Arif DÖNMEZ**

**Yayın Kurulu
Fatih MARDİNOĞLU
T. Volkan AYANOĞLU
Övül ESKİ
İsmail Engin KACAR
M. Çağlar KOLBAŞI
Pınar ÖZTÜRK
Cansel ASLAN
Eylem ÖLMEZOĞLU**

**Adres
Gazi Bulvarı, İnBa
İşmerkezi, Kat:6/32
DENİZLİ
258 - 242 55 55
denizli@emo.org.tr**

**Yayın Türü
Yerel Süreli Yayın**

**Baskı
Mattek Matbaacılık
ANKARA
312 - 433 23 10**

**Baskı Tarihi
3 Nisan 2012**

**Baskı Adedi
900**

Değerli Meslektaşlarımız,

Ocak 2012 de gerçekleştirdiğimiz Şubemizin 9. Dönem Olağan Genel Kurulunda yeni yönetim kurulumuza gösterdiğiniz güvenden dolayı, yönetim kurulu olarak hepimize teşekkür ediyoruz. Yeni çalışma döneminde de emekten, barıştan, demokrasiden, özgürlükten yana, meslektaşlarımızın haklarının korunması ekseninde mücadelemize hep birlikte devam edeceğiz. Bu mücadelede Oda çalışanlarımız, geçmişte olduğu gibi yine gösterdikleri özen ve duyarlılıkları ile sizlere yol arkadaşı olacaklardır.

Mesleğimiz, kendi içinde oluşan yeni uzmanlık alanları ile giderek genişleyen bir örgütsel yapıya kavuşmuştur. Meslek alanlarımızın ve üyelerimizin sorunlarına yaklaşımda ortak bir aklı harekete geçirmek gerekmektedir. Bu konuda üyelerimizin katkı ve eleştirileri bizlerin içselleştireceği temel kavram olacaktır. Bu çerçevede Odamızın son yıllarda mesleki-teknik çalışmalarındaki çeşitliliği ve yoğunluğunu siz üyelerimiz ile birlikte artırarak sürdürmek ve ülkemizin içinde bulunduğu ekonomik, sosyal ve siyasal gelişmelere de duyarlı olmak durumundayız. Çünkü, bir meslek örgütü olarak bilimi ve tekniği kamu yararına uygulama sorumluluğunu, demokrasi ve barış ortamından bağımsız düşünemeyiz.

Hepimizin de yakından tanık olduğu gibi günümüz kapitalist küreselleşme sürecinin ortaya çıkardığı şey, sömürünün derinleşmesi, milyonlarca insanın yoksulluğu, işsizliği, doğanın tahrip edilmesi, savaşlar ve krizlerin genişleyerek sürmesidir. Gerçek olan, bir milyar kişinin günde 1 dolardan az kazandığı, yaklaşık 2 milyar insanın elektrikten yoksun yaşadığı, toplam 800 milyonluk Afrika kıtasının tükettiği elektriğin sadece Newyork şehrinin tüketimi ile eşdeğer olduğu, dünya nüfusunun %2 sinin dünya servetinin yarısına el koyduğu bir dünyada yaşadığımızdır. Dünyanın içinde bulunduğu bu kapitalist liberal sürecin, ülkemizde de acımasızca ağırlığını hissettirdiğini hep birlikte yaşıyoruz. Yargıdan üniversiteye, sendikalardan meslek odalarına nasıl bir kuşatma uygulandığı gözler önünde. Şimdi de siyasal iktidarın 4+4+4 ile gündeme getirdiği değişimle, cumhuriyet kazanımları ve laik eğitim sistemi tahrip edilerek kendi siyasi ve ideolojik amaçlarını gerçekleştirebileceği dinsel, muhafazakar, piyasacı içeriğe sahip yeni bir eğitim sistemi inşa edilmesini hedeflediğine şahit oluyoruz.

Buna paralel olarak, kanun hükmünde kararnameler ile meslek odalarımız siyasi iktidar güdümünde, sahibinin sesi yapılara dönüştürülmek istenmektedir. Ancak bilinmesi gereken, en net ifade ile kurumsal kimliğimize yönelik her türlü baskıya karşı duracağımızdır. Demokrasi mücadelesinden ödün vermeyecek anlayışta olmamız en büyük güvencemizdir.

Enerji alanında da söylenecek çok şeyler var. Uygulanan politikaların sonuçları çok acı bir tabloyu ortaya koyuyor. Bugün TÜİK açıklamalarına göre, Türkiye'nin 2011 yılı enerji faturası bir önceki yıla göre %40,56 artarak 54 milyar 113 milyon dolara ulaşmış. Enerjinin toplam ithalatındaki payı %22,46. Resmi açıklamalara göre, Türkiye'nin son 10 yılda sadece enerji ithalatında ödediği bedel 290 milyar doları bulmuş. Bu izah edilebilir ve sürdürülebilir bir şey değildir. Bir başka veri; geçen yıla göre Türkiye, 133 ülke içinde bilgi ve iletişim teknolojilerinin kullanımında 55. sıradan 69. sıraya geriledi. Aynı şekilde TÜİK'e göre bilgisayar alanında işsizlik oranı %20,6 olarak belirtilmiş. Bu oranla bilgisayar alanı, 21 mesleki alan içinde en yüksek işsizliğin olduğu 4. meslek grubudur.

Özet olarak değerli meslektaşlarımız; günümüz TMMOB ve EMO'ya her zamankinden daha fazla sahip çıkma zamanıdır; toplumsal yaşamın cemaat kültürü ile gericileştirilmesine karşı, meslek onurumuz için "Eşit, özgür ve demokratik bir Türkiye" yi savunma zamanıdır. Bu düşüncelerle 9. Dönem Yönetim Kurulu olarak sizlere çalışmalarınızda başarılar diliyor, Saygı ve Sevgilerimizi sunuyoruz.

Abdullah ŞAVKLI

Yönetim Kurulu Başkanı

ŞUBEMİZİN 9. OLAĞAN GENEL KURULU GERÇEKLEŞTİ

Elektrik Mühendisleri Odası Denizli Şubesi 9.Olağan Genel Kurulu 14-15 Ocak 2012 tarihlerinde gerçekleşti.

Elektrik Mühendisleri Odası Denizli Şubesi 9. Olağan Genel Kurulu 14 Ocak 2012 tarihinde Denizli Esnaf ve Sanatkarlar Odası Konferans Salonunda gerçekleşti. Saat 13:00'da başlayan Genel Kurulda ilk olarak divan oluşturuldu. Divan başkanlığına Cengiz SÜZÜK'ün, başkan yardımcılığına Mehmet DİŞÇİGİL'in ve yazman üyeliklere Münevver TEKİN ile Ayşegül ARACI'nın seçilmesinin ardından gündem doğrultusunda görüşmelere başlandı.

İlk olarak 8. Dönem Yönetim Kurulu Başkanı Abdullah ŞAVKLI söz aldı ve konuşmasında 8. Dönemde yapılan çalışmalara değindi. Elektrik Mühendisleri Odası Denizli Şubesi'nin 30-31 Ocak 2010 tarihlerinde yapılan 8. Olağan Genel Kurulu'nun ardından başlayan 2 yıllık çalışma dönemini değerlendiren ŞAVKLI, bu değerlendirmeyi yaparken geçen iki yıllık zamanın dünyaya ve ülkemize etkilerini anlattı. «Mesleki, ekonomik, sosyal ve kültürel anlamda Şubemize kayıtlı üyelerimizin hak ve çıkarlarını halkımızın çıkarları temelinde korumak ve geliştirmek için mesleki birikimlerimizi toplum yararına kullanma zemini yaratmak için, bağımsızlıktan, demokrasi ve insan haklarından, özgürlükten yana mücadelemizi bilimin ve aklın önderliğinin de sürdürdük ve sürdürmeye devam edeceğiz. Hedeflerimizi bizimle birlikte gerçekleştirme iradesi gösteren, çalışmalarımıza katkı koyan, dayanışmamızı kuvvetlendiren, kurul ve komisyonlarımızda görev alan, Şubemizi daha etkin, üretken ve güçlü yapan tüm üyelerimize teşekkür ederiz.» ifadelerine yer vererek konuşmasını tamamladı.

CHP Denizli milletvekili Adnan KESKİN, Denizli Barosu eski Başkanı Adil DEMİR ve EMO Genel Merkez yönetim kurulu adına Erdal APAÇIK konuşma yaptı. Açılış konuşmalarının ardından 8. Dönem yönetim kurulu yazmanı Önder ÖZDİPÇİNER tarafından çalışma raporu okundu. Çalışma raporu üzerine görüşlerde 8. dönem yönetim kurulu başkan yardımcısı Recai SEYMEN ve Seyit Ali GÜRSOY dönem çalışmalarına ilişkin söz aldı. Mali durumun yönetim kurulu saymanı Fethi KAYA tarafından okunmasının ardından yönetim kurulunun aklanması gündeme geçildi. Yönetim kurulunun aklanmasından sonra Oda Genel Kuruluna önerilmek üzere Şube tahmini bütçesi oluşturuldu ve oylanarak kabul edildi. Denizli Şube Üyeleri, diğer kurum ve kuruluşların katılımı ile genel kurul, gündem maddeleri doğrultusunda gerçekleştirilerek cumartesi oturumu sona erdi.

15 Ocak 2012 Pazar günü Şube hizmet binamızda yapılan seçimlere 910 üyemizin 471'i katıldı. Şube yönetim kurulu asıl ve yedek üyelerinin, şube denetçisi asıl ve yedek üyelerinin, 43.Dönem Genel Merkez şube asıl ve yedek delegelerinin seçildiği seçimlerden sonra 9.Dönem şube organlarımız şu şekilde oluştu:

Yönetim Kurulu asıl üyeler: Abdullah ŞAVKLI, Arif DÖNMEZ, İsmail SEVER, Veli BÜTÜN, Fatih MARDİNOĞLU, Turay Volkan AYANOĞLU, Mustafa GÖRGENÇ

Yönetim Kurulu yedek üyeler: Murat KODAL, Hüseyin UYSAL, Ayşegül ARACI, Erdem DURMAZ, Eşref DENİZ, Yusuf İNAÇ, Lütfü Tuğra UYSUN

Şube Denetçi asıl üyeler: Bülent PALA, Neşe YÜZAK, Galip DURU

Şube Denetçi yedek üyeler: Cevat UÇMAN, Burcu NACAR, Hikmet ARSLANPARÇASI

Şube Delegeleri asıl üyeler: Abdullah ŞAVKLI, Arif DÖNMEZ, Ali Rıza VEREL, Veli YILDIRIM, Fethi KAYA, Önder ÖZDİPÇİNER, Bülent PALA, Erim ARICI, Eylem ÖLMEZOĞLU, Recai SEYMEN, İsmail SEVER, Ali Kerim MUTLU, Veli BÜTÜN, Muhsin Tarık MADRAN, Neşe YÜZAK, Veli ÖNVER, Yüksel TOPAÇ, Süleyman ARIOĞUL

Şube Delegeleri yedek üyeler: Hüseyin ARMAGAN, Adnan ÜNAY, Ceyhun YENİŞEHİRLİ, Süleyman Özgür ILGIN, Hakan ERKMEN, Ali Berkin ERGENEKON, Fatma Derya SEVİNÇLİ, Engin BURSALI, İsmail GÜNGÖR, Emrullah TUNA, Mehmet Ali TİMURHAN, Reşat KUNDAKÇI, Mehmet DİŞÇİGİL, Engin KARAYOL, Bora ÇATAN, Şener ATAY, Birol YILDIRIM, Merve SAĞNAK

9. Dönem Yönetim kurulumuz 19 Ocak 2012 tarihinde yaptığı ilk toplantı ile görev dağılımını yapmıştır.

Başkan	Abdullah ŞAVKLI
Başkan Yardımcısı	İsmail SEVER
Yazman Üye	Arif DÖNMEZ
Sayman Üye	Fatih MARDİNOĞLU
Üye	T. Volkan AYANOĞLU
Üye	Mustafa GÖRGENÇ
Üye	Veli BÜTÜN

ELEKTRİK MÜHENDİSLERİ ODASI 43. DÖNEM YÖNETİM KURULU GÖREV DAĞILIMI YAPTI

Elektrik Mühendisleri Odası'nın 23-24-25 Mart 2012 tarihinde yapılan 43. Olağan Genel Kurulu'nun ardından oluşan yeni yönetim kurulu görev dağılımını yaptı.

Başkan: Cengiz GÖLTAŞ
Başkan Yardımcısı: Neriman Usta
Yazman: Mehmet BOZKIRLIOĞLU
Sayman: İrfan ŞENLİK
Üye: Erhan KARAÇAY
Üye: Hamza KOÇ
Üye: Fatih KAYMAKÇIOĞLU

ŞUBE KOMİSYON ÇALIŞMALARI

T. Volkan AYANOĞLU
Elektrik-Elektronik Mühendisi
Yönetim Kurulu Üyesi

TMMOB Elektrik Mühendisleri Odası Denizli Şubesi' nin 9. Dönemi' ne, 14 Ocak 2012' de yapılan Genel Kurul ve 15 Ocak 2012' de yapılan seçimlerin ardından başladık. Yeni dönemle birlikte komisyonların yeniden oluşturulması gerekmektedir. Yönetim Kurulumuzun daha 2. toplantısında komisyonlar belirlendi. Mevcut komisyonların yanında ilave komisyonlarda oluşturuldu. Bu süreçten sonra belirlemiş olduğumuz komisyonlara üyelerimizin katılımı için her bir üyemize SMS yoluyla bilgilendirme yapıldı. Ayrıca komisyon isimleri internet adresimizde de yayınlandı ve üyelerimizden komisyonlara katkı sağlanması istendi.

Bu dönem, Şubemiz merkezinde 13 adet komisyonumuz çalışacaktır. Bu komisyonlarımız; Enerji Komisyonu, Eğitim ve Araştırma Komisyonu, Asansör Komisyonu, Bilişim ve Haberleşme Komisyonu, Kadın Komisyonu, Ücretli Mühendisler ve İşsizlik Komisyonu, Yapı Denetim Komisyonu, Örgütlenme ve Üye İlişkileri Komisyonu, Satın Alma Komisyonu, SMM Komisyonu, EMO Genç Komisyonu, Yayın Komisyonu, Sosyal ve Teknik Etkinlikler Komisyonu' dur.

Ayrıca Şubemiz Temsilciliklerinde de 4 adet komisyon kuruldu. Bunlar; Enerji Komisyonu, Yapı Denetim Komisyonu, SMM Komisyonu, Sosyal ve Teknik Etkinlikler Komisyonu' dur.

Yeni Yönetim Kurulumuzun göreve başlamasından itibaren 2 ay gibi kısa bir zamanda komisyon üyeleri belirlendi ve ilk toplantılarını yaparak çalışmalar hız kazandı. Bu bağlamda bültenimizin basıma verildiği tarihe kadar komisyonlarda görev alan üyelerimiz ve toplantı tarihleri aşağıda verilmiştir.

Enerji Komisyonu:

Üyeler: Abdullah Şavklı, T. Volkan Ayanoğlu, Ali Rıza Verel, Cengiz Süzük, Erim Arıcı, Niyazi Ertürk, Yüksel Çakır, Murat Kodal, Övül Eski, Fatih Peker, Salih Yılmaz, Nazım Kalkancı, H. Akgün Değirmencioglu Şubemizin 9. Dönem Enerji Komisyonu 17 Mart 2012 tarihinde toplandı. Yapılan toplantıda komisyon başkanlığına Ali Rıza VEREL, başkan yardımcılığına Övül ESKİ, raportörlüğe T. Volkan AYANOĞLU seçildi. Enerji komisyonu 9. dönemde enerji verimliliği ve tasarrufuna dikkat çekmek, enerji raporu hazırlamak, enerji politikaları üzerine çalışmalar yürütmek, enerji konulu eğitimler düzenlemek, EMO Genç üyelere yönelik çalışmalar yapmak ve Şube bülteninin her sayısında Enerji Komisyonu olarak yazı hazırlamak gibi hedefler belirledi.

SMM Komisyonu Üyeleri:

SMM Komisyonu 16 Mart 2012 tarihinde yaptığı toplantıda kendi içinde SMM Alt Komisyonu, İşletme Sorumluluğu Alt Komisyonu ve Tesisat Denetleme Alt Komisyonu olarak 3 ayrı alt komisyon kurdu.

SMM Komisyonu:

Abdullah Şavklı, Arif Dönmez, İ. Engin Kacar, Ünal Okyay, Ahmet Ersoy, Önder Çetin, H. Hüseyin Sicim, Cengiz Süzük, Mehmet Kuruoğlu

İşletme Sorumluluğu Alt Komisyonunda:

Veli Yıldırım, Nizamettin Kolbaşı, Osman Cengiz, Coşkun Yiğit, Rifat Yüceliş, H. Ünal Şengün, Fethi Kaya, Ayhan Dersal, A. Berkin Ergenekon

Tesisat Denetleme Alt Komisyonunda:

T. Volkan Ayanoğlu, Önder Özdiçiner, İbrahim

Uçar, Hakan Sevi, Durmuş Cingü, Ceyhun Yenişehirli, Hüseyin Armağan, Mustafa Deveci, Eylem Ölmezoğlu

Her komisyon kendi aralarında tekrar toplanarak görev dağılımlarını yapacaklardır.

Eğitim ve Araştırma Komisyonu Üyeleri:

Üyeler: Mustafa Görgeç, Rifat Yüceli, Engin Çetin, Ali Hakan Everekli, Erim Arıcı, Önder Özdiçiner, Remzi Arslanalp, Adem Ükte, M. Çetin Şahin, Merzuk Berkay, Mahmut Hekim, Arif Dönmez, T. Volkan Ayanoğlu, Eylem Ölmezoğlu Poyraz, Övül Eski.

Şubemizin 9. Dönem Eğitim ve Araştırma Komisyonu 17 Mart 2012 tarihinde toplandı.

Komisyon başkanlığına Remzi ARSLANALP, başkan yardımcılığına M. Çetin ŞAHİN ve raportörlüğe Adem ÜKTE'nin seçildiği toplantıda 9. dönemde yapılması gereken eğitim ve araştırma çalışmaları hakkında program oluşturdu.

Yayın Komisyonu Üyeleri:

Üyeler: Arif Dönmez, T. Volkan Ayanoğlu, Fatih Mardinoğlu, Cansel Aslan, Eylem Ölmezoğlu Poyraz, İ. Engin Kacar, M. Çağlar Kolbaşı, Övül Eski, Pınar Öztürk

Şubemizin 9. Dönem Yayın Komisyonu 5 Mart 2012, 14 Mart 2012 ve 17 Mart 2012 olmak üzere 3 defa toplanmıştır. Yapılan toplantılarda Şube bülteni ve YEKSEM Bildiriler kitabının basımı görüşülmüştür. Komisyonun başkanı Arif Dönmez, başkan yardımcısı T. Volkan Ayanoğlu, raportörü Cansel Aslan dır.

Asansör Komisyonu Üyeleri:

Üyeler: Arif Dönmez, Önder Özdiçiner, Abdurrahman Savran, Adnan Ünay, M. Murat Helvacı, İsmail Güngör, H. Volkan Salman, Bekir Gümüş, İ. Engin Kacar

Şubemizin 9. Dönem Asansör Komisyonunun 8 Mart 2012 tarihinde yapılan ilk toplantısında komisyon başkanlığına Arif Dönmez, başkan yardımcılığına Engin Kacar, raportörlüğe Volkan Salman seçildi.

Yapı Denetim Komisyonu Üyeleri:

Üyeler: Fatih Mardinoğlu, Aygül Konya, A. Levzan Süzük, Engin Bursalı, İlhami Uğuz, Bünyamin Açar, Mustafa Tümbek, Kemal Demircioğlu, M. Orhan Şener, Mevlüt Durmuş, Mehmet Erboğa.

Şubemizin 9. Dönem Yapı Denetim Komisyonu 16 Mart 2012 tarihinde toplandı. Toplantıda komisyon başkanlığına Fatih Mardinoğlu, başkan yardımcılığına Engin Bursalı, raportörlüğe Mustafa TÜMBEK seçildi. Komisyon en kısa zamanda yapı denetimlerde çalışan tüm üyelere çağrı yaparak bir toplantı organize etmeye karar verdi.

Satın Alma Komisyonu Üyeleri:

Üyeler: Arif Dönmez, Fatih Mardinoğlu, Fethi Kaya, Bülent Pala, Cansel Aslan, Murat Kodal, Ali Rıza Verel, Ceyhun Yenişehirli

Komisyon ilk toplantısını 17 Mart 2012 tarihinde gerçekleştirdi. Komisyon başkanlığına Bülent Pala, başkan yardımcılığına Fatih Mardinoğlu, raportörlüğe Cansel Aslan'ın seçildiği komisyonun ilk toplantısında şubenin

PLC eğitimlerinde kullanılan setlerin yenilenmesi, temsilciliklerin demirbaş talepleri görüşüldü.

Sosyal ve Teknik Etkinlikler Komisyonu Üyeleri:

Üyeler: Fatih Mardinoğlu, Nizamettin Kolbaşı, Veli Yıldırım, Erol Gürcan, Özkan Çetin, Ali Rıza Verel, M. Orhan Şener, Bülent Pala, Mehmet Erken, Fatih Memigüven.

Şubemizin 9. Dönem Sosyal ve Teknik Etkinlikler Komisyonu 17 Mart 2012 tarihinde toplandı. Komisyon Başkanlığına Nizamettin Kolbaşı, Başkan yardımcılığına Fatih MARDİNOĞLU ve raportörlüğe Cansel ASLAN'ın seçildiği toplantıda teknik gezi düzenlenebilecek yerlerin araştırılması, dönem içerisinde yapılabilecek sosyal etkinliklerin sorumlularının belirlenmesi, komisyon üyelerinin iletişiminin daha sağlıklı olabilmesi için mail grubunun oluşturulması konuları görüşüldü.

Kadın Komisyonu Üyeleri:

Üyeler: Ayşegül Aracı, Eylem Ölmezoğlu Poyraz, Cansel Aslan, Övül Eski, A. Nihan Basmacı, Gonca Cura, Meriç Çetin, Burcu Ceren Sarıoğlu, Müge Gülcü.

Komisyon ilk etkinlik olarak 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Gününde Şubemize kayıtlı kadın üyelerimizin dayanışmasını güçlendirmek ve 9. dönemde yapılması gereken kadın faaliyetlerini görüşmek amacıyla akşam yemeği organizasyonu yaptı.

Bilişim ve Haberleşme Komisyonu Üyeleri:

Üyeler: Mustafa Görgenç, Mehmet Yıldız, N. Gökhan Daldaş, Meriç Çetin, Doğan Yılmaz, Adem Ükte, Ayşegül Aracı, Mehmet Karadeniz, Ceyhun Yenişehirli, S. Özgür Ilgın, Şirzat Temiz.

Komisyon henüz toplanmadı.

Ücretli Mühendisler ve İşsizlik Komisyonu Üyeleri:

Üyeler: Mustafa Görgenç, Hüseyin Uysal, Fatih Memigüven, Eylem Ölmezoğlu Poyraz, Çağlar İlhan, Ozan Erkan, Erdem Durmaz, Meriç Ger, Cumhuri Özdemir.

Komisyon henüz toplanmadı.

Örgütlenme ve Üye İlişkileri Komisyonu Üyeleri:

Üyeler: Abdullah Şavklı, Arif Dönmez, Bülent Pala, Eylem Ölmezoğlu Poyraz, T. Volkan Ayanoğlu, Ozan Erkan, Çağlar İlhan, Özkan Çetin.

Komisyon henüz toplanmadı.

EMO Genç Komisyonu Üyeleri:

Üyeler: Arif Dönmez, Eylem Ölmezoğlu Poyraz, Engin Çetin, Bülent Pala, Cansel Aslan, Aygül Konya
Komisyon henüz toplanmadı.

ASANSÖR TOPLANTISI

8 Şubat 2012 tarihinde Şubemizde Makine Mühendisleri Odası, Denizli Belediyesi ve İl Özel İdaresinin katılımıyla ortak asansör toplantısı düzenlendi.

Toplantıda asansör uygulamaları ve mevzuat değişiklikleri görüşüldü.

BELEDİYE BAŞKANI ZİYARETİ

14 Şubat 2012 tarihinde Yönetim Kurulu Üyeleri Belediye Başkanı Osman ZOLAN'ı ziyaret etti. Yönetim Kurulu Başkanı Abdullah ŞAVKLI, Yönetim Kurulu Yazmanı Arif DÖNMEZ, Yönetim Kurulu Saymanı Fatih MARDİNOĞLU, Yönetim Kurulu Üyeleri T. Volkan AYANOĞLU ve Mustafa GÖRGENÇ'in katıldığı ziyarette yerele ait konular görüşüldü.

VALİLİK ZİYARETİ

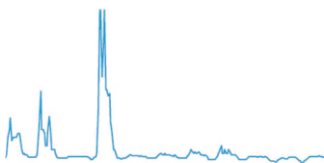
15 Şubat 2012 tarihinde Şube Yönetim Kurulu Üyeleri Denizli Valisi Abdülkadir DEMİR'i ziyaret etti. Yönetim Kurulu Başkanı Abdullah ŞAVKLI, Yönetim Kurulu Yazmanı Arif DÖNMEZ, Yönetim Kurulu Saymanı Fatih MARDİNOĞLU ve Yönetim Kurulu Üyesi T. Volkan AYANOĞLU ziyarete katıldı.

İŞ ALANLARI SÖYLEŞİSİ

Pamukkale Üniversitesi Elektrik-Elektronik Mühendisliği bölümünde okuyan EMO Genç üyelerimize yönelik 25 Şubat 2012 tarihinde mesleğinde tecrübeli meslektaşlarımız tarafından düzenlenen iş alanlarına ilişkin deneyimlerini paylaştıkları bir söyleşi gerçekleştirildi. Etkinlikte, Şube yazmanımız Arif DÖNMEZ tarafından yapılan açılış konuşmasının ardından sırasıyla Cengiz SÜZÜK (Enerji Mühendislik), Engin ÇETİN (PAÜ Elektrik-Elektronik Mühendisliği Bölüm Başkan Yardımcısı), Fatih MARDİNOĞLU (İnci Yapı Denetim), Hakan ERKMEN (Denizli Çimento) ve Erim ARICI (Bereket Enerji) konuşma yaptılar. EMO Genç üyelerimizin soru ve görüşlerinin ardından etkinlik sona erdi.

TMMOB
ELEKTRİK MÜHENDİSLERİ ODASI

ELEKTRİK ÖZELLEŞTİRMELERİ RAPORU

11.Şub
12.Şub
13.Şub
14.Şub
15.Şub
16.Şub
17.Şub
18.Şub
19.Şub
20.Şub

ELEKTRİK ÖZELLEŞTİRMELERİ RAPORU

Elektrik dağıtım bölgelerinde varlıkların daha verimli işletileceği, maliyetlerin azalacağı, kayıp kaçağın düşürüleceği söylenerek özelleştirmelere hız verilmiştir. Ancak gelinen noktada işler hiç de umulduğu gibi gitmemiş, bazı bölgelerin özelleştirme ihaleleri için yatırılmış olan teminatlar bile yakılarak ihaleler iptal edilmiştir. Özelleştirilen bölgeleri ayakta tutmak adına tüketim bedelleri ve hizmet bedelleri aşırı zamlar ile artırılmış tüketicilere yüklenmiştir.

Bu rapor serbest piyasa uygulamaları içinde büyük oranda özel sektörün eline geçen elektrik üretimi alanındaki son gelişmeleri ve dağıtım özelleştirmeleri ile birlikte ortaya konulan uygulamaları irdelemesi bakımından önemli bir kaynak niteliğindedir. (Mart 2012)

MÜHENDİSLİK YETKİLERİMİZİN GASPINI KABUL ETMİYORUZ

Küresel sermayenin talepleri doğrultusunda nitelikli işgücünden vazgeçen siyasal iktidar, ara eleman vurgusuyla eğitim sisteminden çalışma yaşamına kadar her alana bu politikayı yansıtacak müdahalelerde bulunmaktadır. Ülkemizde ara eleman ihtiyacı bir gerçek olmasına rağmen bunun için kaş yaparken göz çıkarırcasına bir ülkenin yaratıcı gücünü oluşturan mühendislerden vazgeçilmesi düşünülemez. Oysa siyasal iktidar bir yandan ilköğretime yönelik yaptığı müdahale ile daha mesleki seçim aşamasına gelmemiş küçük çocuklarımızı çıraklığa mahkum ederek sermayeye ucuz işgücü yetiştirmeyi hedeflemekte, diğer yandan mühendislik fakülteleri varken teknik eğitim fakültelerinden dönüştürdüğü teknoloji fakülteleriyle teknik eleman düzeyinde mühendislik eğitimi yaratmaktadır. Bununla da yetinilmemekte, 20 yılı aşkın zamandır süren fen adamları kavgası yeniden canlandırılıp, mühendislik yetkileri fen adamlarına da tanınmaktadır.

Resmi Gazete'de 9 Şubat 2012 tarihinde yayımlanan "Elektrik İle İlgili Fen Adamlarının Yetki, Görev ve Sorumlulukları Hakkında Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik" ile mühendislere ait bazı yetkiler, elektrik ile ilgili fen adamlarına da tanınmıştır. Teknik öğretmen, teknisyen, tekniker ve çıraklık eğitimi almış teknik elemanlardan oluşan fen adamlarının binalarda elektrik iç tesisat yapım yetkileri 10 kat arttırılırken, eğitimlerine göre 3 gruba ayrılmış olan fen adamlarının tümü için "ölçü" yetkisi tanındığı ve yüksek gerilim tesislerini de içerecek şekilde 36 kV gerilime kadar tesislerde işletme, bakım, ölçü işlerini yapabilmelerinin sağlandığı görülmektedir.

Ne yazık ki siyasal iktidarların seçim kaygısıyla iki meslek grubunun yetki alanlarıyla sürekli oynaması, iki ayrı meslek grubunu, işbirliği halinde sorunlara çözüm üretmekten uzaklaştırmış, kendi alanlarını savunmak adına birbirlerini adeta "hasım" olarak görme noktasına getirmiştir. 20 yıllık bir süreç içerisinde hemen her konu yargı önüne taşınmakta, giderek davalar ve anlaşmazlık noktaları artmaktadır. Eğitimlerine göre 3'e ayrılmış fen adamları için 36 kV gerilime kadar işletme ve bakım yetkisi arasına "ölçü" yetkisi de sıkıştırılarak, İmar Kanunu dışındaki tesislerde de fen adamlarının ölçüm işlerini ve raporlamasını yapabilecekleri anlamını çıkarmaya yönelik geniş ve muallak bir düzenleme yapılmıştır.

Çevre ve Şehircilik Bakanlığı ile Milli Eğitim Bakanlığı'na fen adamlarıyla ilgili İmar Yasası dışında herhangi bir yetki ve sorumluluk tanıma yetkisi verilmemiştir. Ama yönetmelikteki düzenleme ile fen adamlarına açılmaya çalışılan yüksek gerilim tesisleri, elektrik iç tesisatıyla ve dolayısıyla İmar Yasası çerçevesindeki görev ve sorumluluklarla ilgisi bulunmayan kuvvetli akım tesislerini içermektedir. Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı'nın yürürlüğe koymuş olduğu Elektrik Kuvvetli Akım Tesisleri Yönetmeliğinde işletme sorumluluğunun her durumda mutlaka bir elektrik mühendisi tarafından üstlenileceği açık bir kural haline getirilmiştir.

49000 üyesi, 14 şubesi, 114 il-ilçe temsilciliği ile ülkemizin tamamında örgütlü olan Elektrik Mühendisleri Odası olarak; meslek alanlarımıza, uzmanlığımıza ve yetkilerimize ilişkin KHK'lerle, yönetmelik değişiklikleri ve talimat yazıları ile Odamızın sindirilmeye çalışılmasının her zaman karşısında olacağız.

TÜRKİYE'NİN HİDROELEKTRİK POTANSİYELİNİN MEVCUT DURUMU

Erim ARICI
Elektrik Mühendisi
Enerji Komisyonu Üyesi

Hidrolik enerji en önemli yenilenebilir enerji kaynağımızdır. Enerji dönüşümündeki yüksek verim, herhangi bir emisyonu olmaması, belirli periyotlar dâhilinde süreklilik göstermesi, yakıt maliyetinin olmaması, yerli kaynak kullanımının yüksekliği ve dış kaynak kullanımının düşüklüğü, rezervuarlı santrallerin suyu depolayabilmesi ve puant dönemlerinde şebeke işletmesine sağladığı faydalar diğer enerji kaynaklarıyla kıyaslandığında şüphesiz emsalsizdir. Ülkemizin enerji bilançosu ve elektrik talebindeki gelişim bu projelerin önemini daha da arttırmaktadır. Bununla birlikte HES yatırımlarının yaygınlaşması ile su paylaşımı ve çevresel etkiler konusunda bir takım kaygılar belirmiştir. Bu yatırımların bir an önce ekonomiye kazandırılmaları için bu kaygıların giderilmesi, bu projelerin değerinin ve öneminin hatırlatılması gerekir. Bu amaçla, son dönemde geliştirilen projelerle hidrolik potansiyelimizi ne oranda kullandığımızı belirlemeye çalıştık. Bu değerlendirmede teknik potansiyel kullanımı baz alınmıştır.

TÜRKİYE'NİN ENERJİ GERÇEĞİ

Dünyada kömür ve petrol egemenliğine dayanan enerji tüketimi, petrol krizleri ile birlikte doğalgaza kaymış, fosil yakıtların yerel ve küresel ölçekte olumsuz etkilerinin, dikkate alınmayan çevresel ve ekonomik maliyetlerinin ve tükenenlerinin anlaşılması ile yenilenebilir enerji kaynaklarının geliştirilmesi ve desteklenmesi hız kazanmıştır.

Ülkemizde de dünyaya paralel olarak gelişen enerji tüketimi, fosil kaynaklarımızın kıt olması sebebiyle ithalata dayalı olarak artmış ve 2009 yılında birincil enerji tüketiminde dışa bağımlılık oranı %72 seviyesine ulaşmıştır. 2010 yılında enerji ithalatının toplam maliyeti 40 milyar dolar civarındadır. Birincil enerji talebinin 2020 yılına kadar her yıl ortalama %4 artması beklendiğinden, 2020 yılında dışa bağımlılık oranının %85 seviyelerine ulaşacağı tahmin edilmektedir.

Sonuç olarak, sürdürülebilir kalkınma açısından enerji ithalatının azaltılması gerekmektedir. Yerli ve yenilenebilir kaynak kullanımı ile enerjinin verimli tüketimi, bu hedefe ulaşılabilmesi için temel argümanlar olarak görülmektedir. Kendi enerji kaynaklarını verimli bir şekilde kullanamayan toplumların sürdürülebilir gelişim gösteremeyeceği aşikârdır.

ELEKTRİK TALEBİNİN GELİŞİMİ

Depolanamaması ve ilave iletim/dağıtım yatırımlarına ihtiyaç duymasına rağmen, diğer enerji türlerine göre daha ekonomik taşınabilmesi, kullanımındaki rahatlık ve esneklik, dönüşümündeki yüksek verim ve sebep olduğu ekonomik, kültürel ve sosyal gelişimlerle, elektrik enerjisi çağdaş uygarlığın en önemli araçlarından biri haline gelmiştir.

TEİAŞ 2010 yılı faaliyet raporuna göre, Türkiye'nin toplam kurulu gücü bir önceki yıla göre %11 artışla 49.524 MW değerine ulaşmış, elektrik enerjisi tüketimi bir önceki yıla göre %8,4 artarak 210,433 milyar kWh olmuştur. Hidroelektrik üretim bir önceki yıla göre %44, jeotermal ve rüzgâr santrallerindeki üretimde %85,6 seviyesinde artış göstermiştir. Yenilenebilir enerji üretiminin toplamı 55,38 milyar kWh olarak gerçekleşmiş olup bu değer toplam üretim içindeki payı %26,2 olmaktadır. 2010 yılında ani puant 5 Ağustos 14:30 da 33.392 MW, saatlik puant 19 Ağustos 15:00 da 33.191 MW, kış puantı 14 Aralıkta ani puant 32.618 MW, saatlik puant 31.897 MW olarak gerçekleşmiştir. 1970-2010 döneminde elektrik enerjisi üretiminin yıllık ortalamada %8'in üzerinde büyüdüğü görülmektedir. Her yıl %8 artan bir talebin karşılanabilmesi için 10 yılın sonunda kurulu gücün ve güvenilir üretimin yaklaşık iki kat arttırılması gerekir. Gelişmiş ülkelerin elektrik enerjisi tüketimleri incelendiğinde, talebin bir süre sonra doymaya başladığı ve %1-2 aralığına gerilediği anlaşılmaktadır.

Talep gelişiminin itici faktörleri, nüfus artışı, sanayileşme ve kentleşme olarak sıralanabilir. Türkiye'de nüfus artışının yakın gelecekte duracağı ve gerileyeceği öngörülmektedir. Sanayileşme ve kentleşme sürecinin ise, batıdan doğuya kayarak etkisini devam ettireceği dikkate alınmalıdır. Diğer ülkelerle mukayese edildiğinde, kişi başına elektrik tüketiminin AB veya OECD ortalamalarının altında kaldığı bir gerçektir. Fakat sahip oldukları birincil enerji kaynaklarına göre toplumların tüketim alışkanlıkları farklı olabileceğinden, bu göstergeler sağlam bir referans teşkil etmeyebilir.

1990-2009 döneminde abone başına tüketim değerleri incelendiğinde, mesken abonelerinin tüketiminde 2,09 kat, ticarethane abonelerinin tüketiminde 4,42 kat, sanayi abonelerinin tüketiminde ise 6,73 kat artış olduğu görülmektedir. Küresel krizin etkileri ile son yıllardaki verilerde bazı sapmalar görülmekle beraber, genel olarak artış trendi devam etmektedir.

TEİAŞ'ın Ekim 2010 da yayınladığı 10 yıllık kapasite projeksiyonuna göre elektrik enerjisi talebinin 2019 yılına kadar, her yıl ortalama %6,6 – 7,5 bandında artması beklenmektedir. Düşük talep senaryosuna göre 2019 yılında puant güç talebinin 56.539 MW, enerji tüketiminin ise 367.348 GWh olması beklenirken, yüksek talep senaryosuna göre bu değerler sırasıyla 60.022 MW ve 389.980 GWh olarak tahmin edilmektedir. Lisans alan üretim tesislerinin öngörülen tarihlerde tamamlanması ve güvenilir üretimlerini gerçekleştirmeleri kaydıyla 2016 yılından önce yedek kapasite sıfırlanmamaktadır. Yine TEİAŞ'ın işletme raporlarına göre 2011 yılının ilk sekiz ayında talep artışı %8,2 dir. Kurulu gücümüzde yaklaşık 51.000 MW değerine ulaşmıştır.

BRÜT, TEKNİK VE EKONOMİK POTANSİYEL TANIMLARI

Hidrolik brüt potansiyel, coğrafi koşulların sağladığı düşü yüksekliğine ve akarsu debisine bağlı olarak belirlenir. Brüt potansiyelimiz üzerine 1965 – 1987 döneminde 6 farklı çalışma yapılmış olup, 433 – 455 milyar kWh/yıl hesaplanmıştır. Brüt potansiyel bütün doğal akışların deniz seviyesine kadar (sınır aşan sularda sınıra kadar) kazandığı enerjiyi ifade etmektedir.

Brüt potansiyelin tamamı üretime dönüştürülemez, dönüştürülebilen kısmına teknik potansiyel denilmektedir. Düşü kayıpları %30, debi kayıpları %10 ve EMT kayıpları %20 kabul edildiğinde, teknik hidrolik potansiyelimiz 216.500 GWh/yıl civarındadır. Bu çalışmada havza teknik potansiyelleri aynı varsayım ile hesaplanmıştır.

DSİ verilerine göre (2008) ekonomik potansiyelimiz 140.000 GWh/yıl mertebesinde. Bununla birlikte, kamu kuruluşlarının HES yatırımlarının ekonomik faydalarını hesaplama yöntemlerinin güncellenmesi ve küçük HES projelerinin de hesaba katılması halinde, ekonomik potansiyelimizin 195.000 GWh/yıl olacağını gösteren çalışmalarda mevcuttur.(N.Bakır/2001) Hali hazırda ilgili kamu kuruluşları tarafından havza etütlerinin güncellenmesi çalışmaları devam etmektedir. Bu çalışmaların tamamlanması ile daha net bir resim elde edilebilir.

Bunun yanında, artan enerji maliyetleri de ekonomik potansiyelin yükselmesine zemin hazırlamaktadır. Doğal gaz ve ithal kömür fiyatlarındaki artışlar ekonomik potansiyeli arttıran ana faktörlerdir. Günümüzde sadece ekonomik ve siyasi çalkantılardan etkilenen bu fiyatların, uzun dönemde kaynak kıtlığından etkilenerek yükselmesi kaçınılmazdır. 2025 yılı sonunda ekonomik potansiyelin %15 oranında artacağı öngörülmektedir.

HİDROLİK POTANSİYELİMİZİN KULLANIM DURUMU

DSİ, EPDK ve EİEİ internet sitelerinden yararlanarak bütün HES projelerini bir araya getirdik ve toplam olarak 2052 proje geliştirilmiş olduğunu gördük.

Özel sektör tarafından önerilen 11 proje inceleme safhasında reddedilmiş, EÜAŞ tarafından işletilmekte olan iki santralin ise faaliyetine son verilmiştir.

Özel sektör tarafından geliştirilen 263 projenin müracaatından sonra herhangi bir ilerleme kaydetmediği anlaşıldığından, değerlendirme dışı bırakılmışlardır.

Geriye kalan 1776 projenin toplam kurulu gücü 48.298 MW ve yıllık ortalama üretimleri 167.333 GWh mertebesindedir. 12.193 MW / 41.933 GWh/yıl kapasiteli 1.018 proje özel sektör tarafından geliştirilmiştir. Bu inceleme sırasında yıllık ortalama üretim değerine ulaşamadığımız projelerin, yılda 3500 saat anma yükünde çalışacağı varsayılmıştır.

Bu projelerin havzalara göre dağılımı ve havza teknik kapasite kullanım oranları özet tablolar halinde hazırlanmıştır.(Tablolara YEKSEM 2011 Bildiriler Kitabından ulaşabilirsiniz) Belirsiz projeler grubunda, lisansın sona erdirilmesi, lisans talebinin reddedilmesi, KPI'de teklif verilmemesi, DSİ tablolarında EİEİ projesi olarak görülen fakat EİEİ sitesinde görülemeyen projelerle, mahkeme kararları ile yürütmesi durdurulan projeler yer almaktadır.

Yapım aşamasında olan 16.933,3 MW / 58.066,0 GWh/yıl kapasiteli 557 projenin EPDK tarafından açıklanan Temmuz 2011 tarihli ilerleme durumları aşağıda belirtilmiştir.

- 9.930,3 MW / 34.912,5 GWh/yıl kapasiteli 396 proje %0-50 aşamasındadır.
- 4.039,2 MW / 13.287,0 GWh/yıl kapasiteli 111 proje %50-99 aşamasındadır.
- 2.963,8 MW / 9.863,8 GWh/yıl kapasiteli 50 projenin yapım aşaması belirsizdir.

Yapım aşamasında bulunan 17 projenin hukuki sorunları olduğu belirtilmiştir.

Ekonomik potansiyelimizin 140.000 GWh/yıl olduğu kabulüyle, bu potansiyelin %43,3'ü işletmeye alınmıştır. İlerleme durumu %50'nin üzerinde olan projelerde dikkate alındığında, yakın gelecekte bu oranın %52,8 seviyesine yükseleceği anlaşılmaktadır. Türkiye'de HES yatırımlarının aşırı bürokratik yapı içerisinde hayli zaman alması sebebiyle diğer projeler için bir öngöründe bulunulması doğru olmayabilir.

ENERJİ VERİMLİLİĞİ RAPORU

Bu çalışmada 2007 yılında yürürlüğe giren Enerji Verimliliği Yasası ile sonrasında yayımlanan ikincil mevzuat kapsamında yürütülen çalışmaların izlenmesi, enerji verimliliğine yönelik uygulamaların gözden geçirilmesi amaçlanmıştır. Ortaya konmuş olan hedeflere ulaşılmasında alınan yol değerlendirilmiştir.

Siyasi, ekonomik ve teknolojik nedenlerle yenilenebilir enerji kaynaklarını yeterince değerlendiremeyen, fosil kaynak yoksunu ve dışa bağımlı bir ülkede yaşıyor olmamızın zorlaması ve «en ucuz enerji kullanılmayan enerjidir» bilinciyle enerjinin verimli ve etkin kullanımının ülkemize ve ülke insanımıza kazanım getireceğine ve geçmişte olduğu gibi gelecekte de verimliliğe yönelik çalışmalarımızın aynı bilinç ve kararlılıkla sürdürüleceğine inanıyoruz. OCAK 2012

PLCLER

PLCler ilk olarak 1960 ların sonunda ortaya çıktı. Böyle bir cihazın dizayn edilmesinin temel nedeni röle tabanlı makine kontrol sistemlerinde bozulan rölelerin değiştirilmesi işlemlerinin çok masraflı olmasıdır. İlk olarak Bedford Associates (Bedford, MA) firması Modular Digital Control ler (MODICON) adlı bir cihazı Amerikan araba üreticilerine tanıttı. Başka diğer firmalarda o sıralarda bilgisayar tabanlı sistemlerini ilan ettiler. Ancak MODICON 084 dünyanın ilk ticari PLC si olarak piyasaya girdi.

PLC NEDİR?

Eskiden bir sistemin kontrolünde insan kullanılmaktaydı. Zaman geçtikçe kontrol teknolojisinde elektrik daha kullanılır hale gelmiştir. İlk sıralar kontrol amaçlı olarak sadece röleler kullanılmaktaydı. Halen de kullanılan bu röleler enerjinin on/off şeklinde yönlendirilmesini mekanik anahtarlar olmaksızın yapabilmektedir. Peki PLClerin sunduğu avantajlar nelerdir?

- Karmaşık sistemlerin kontrolünde en ekonomik çözüm, Esnek yapıya sahip ve başka sistemlere kolay ve çabucak uygulanabilir, Hesaplayıcı ünitelere sahip olmasından ötürü sofistike kontrolleri gerçekleştirebilir, Programlaması ve arıza takibi kolaydır.

- Güvenilir parçalardan oluştuğu için yıllarca sorunsuz çalışabilir

Bir PLC kabaca bir CPU(Merkezi işlemci birimi) bellek alanları ve giriş/çıkış bilgilerini alıp verecek uygun devrelerden oluşur. PLCyi yüzlerce veya binlerce adet ayrı röleler,

sayıcılar, zamanlayıcılar ve veri saklama yerlerinden oluşmuş bir kutu gibi düşünebiliriz. Bu kadar eleman aslında fiziksel olarak mevcut değildir. Sadece simüle edildiklerini ve sanal olarak yazılımca yaratıldıklarını düşünebiliriz. Bu dahili röleler register(yazmaç)larda

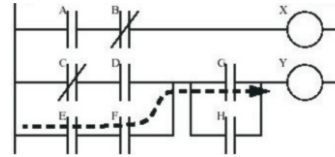
Hakan ERKMEN
Elektronik Mühendisi

bulunan bit konumlarında simüle edilirler.

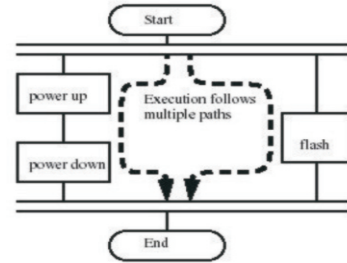
PLC PROGRAMLAMA DİLLERİ:

Ladder (Merdiven) metodu PLClerde en çok kullanılan yöntemdir. Merdiven mantığı röleleri sembolize etmek amaçlı geliştirilmiştir. Bir Plcde temel programlama yöntemi olarak ladder mantığının seçilmesi mühendislerin ve satıcıların eğitimi konusunda harcanacak zamanı azaltmaktadır.

Modern kontrol sistemleri hala röleleri kullanmaktadır ancak bunlar nadiren kontrol amaçlıdır. Şekilde ladder programlaması görülmektedir;

Sequential Function Charts (SFC) bir başka programlama yöntemidir. Bunu ardışık fonksiyon diyagramları olarak çevirebiliriz. Bu yöntem daha gelişmiş sistemlerin programlanması amacıyla geliştirilmiştir. Akış diyagramına çok benzer ama çok daha fazla güçlüdür.

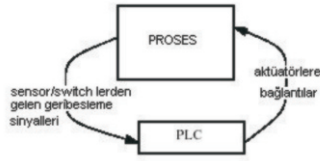
Structured Text Programing (Yapısal Metin Programlama) denen yöntem daha modern programlama dili olarak geliştirilmiştir. BASIC gibi basit dillere gayet benzemektedir. Basit bir örnek aşağıdaki şekilde görülmektedir.

```
N7:0 := 0;
REPEAT
N7:0 := N7:0 + 1;
UNTIL N7:0 >= 10
END_REPEAT;
```

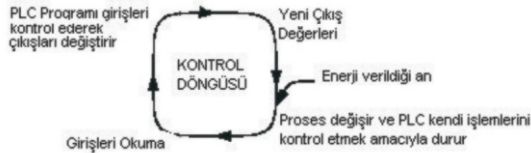
TARAMA

Bir proses PLC tarafından kontrol edildiği zaman, PLC sensörlerden gelen giriş sinyal bilgilerinin kullanarak çıkışları sürer. Bu proses zamanla değişen gerçek bir işlemdir. Aktüatörler, sistemi yeni durumlara ve yeni modlara çevirir.

Bunun anlamı bir kontrolörün var olan sensorlerle sınırlı olduğudur. Eğer bir yerde herhangi bir sensor yoksa o zaman o yerle ilgili koşulları öğrenme imkanımız da yoktur.

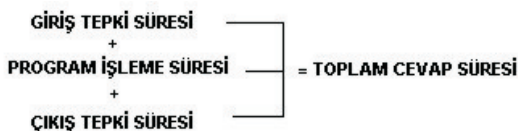
Kontrol döngüsü sürekli devam eden bir devir daimdir. Bu devir daim girişlerin okunması, programın yürütülerek hesaplamaların yapılması ve çıkışların programa göre değiştirilmesidir. Bunların hepsi bir arada olmaz. Şekil de PLCnin basit ve temel işlem periyodu görülüyor.

CEVAP ZAMANI :

Toplam cevap süresi bir PLC satın almak istediğimizde göz önünde tutmamız gereken bir ilkedir. Tıpkı insan beyni gibi bir PLC de herhangi bir değişime tepki göstermek için belli bir süreye ihtiyaç duyar. Belli bir süre bir resme baktıktan sonra aniden boş bir duvara baktığınızda duvarda hala eski resmin silüetini görürsünüz. Gözlerinizi sensorler gibi düşünün. Gözler beynin giriş devresine bağlıdır. Beyindeki giriş devreleri, yeni birşeyler gördüğünüzü anlayabilmek için belli bir zamana ihtiyaç duyar. (Alkol aldığınızda bu süre daha da uzar). Ve en sonunda da beyniniz yeni bir şeyler gördüğünüzü algılar ve verileri işleyerek ağzınıza, mesela bir söz söylemesi için emir gönderir. Dikkat edersek burada 3 şeye tepki verdik.

Giriş, gözlerden gelen giriş bilgilerinin anlaşılması için gereken süre, İşlem Yürütme bu bilgiler(resim) hakkında beynin işlemler yapıp ağıza bilgiler göndermesi için gereken süre, Çıkış ise ağzın yani çıkışın bu sözleri söyleyebilmesi için gereken süredir.

PLC DONANIMI

1- Güç Kaynağı: PLC nin içinde gömülü veya harici olabilir. PLC için gerekli olan gerilim seviyeleri 24 V DC, 120 Vac ve 240 Vac

2- CPU (Central Processing Unit): Merkezi İşlemci Birimi: Ladder programının saklandığı ve işletildiği bilgisayar bölümü

3- Rack (Çekmeceler): Kartların yerleştirildiği slotların bulunduğu modül. Gerekğinde birden fazla çekmece birbirine bağlanabilir.

4- I/O (Input/Output) Giriş/Çıkış Birimleri : PLCye bağlanan giriş/çıkış birimleri. Bu sayede PLC süreci izleyerek müdahaleler edebilir.

4.1-DC Girişler: (Dijital Girişler DC) Tipik olarak DC giriş modülleri 5, 12, 24 ve 48 voltta çalışabilirler. DC giriş modülleri PNP (source,kaynak) veya NPN(sink) transistör tipteki cihazları bağlayabilmemize müsaade ederler.

4.2- AC Girişler:(Dijital Girişler AC) Buraya kadar DC girişlerin nasıl çalıştığını anladık. Şimdi de AC girişlerin nasıl çalıştığına bakalım. Yani dikkat edilmesi gereken hiçbir pozitif ve negative taraf yoktur. Ancak AC gerilim dikkatsiz çalışıldığında çok tehlikeli olabilir. Tipik olarak 24, 48, 110 ve 220 volt gerilimlerde çalışan AC giriş modülleri bulmak mümkündür. AC giriş modüllerinin kullanımları DC modüllere göre daha azdır. Bunun nedeni günümüz sensörlerinin normal olarak transistör çıkışlı olmasıdır.

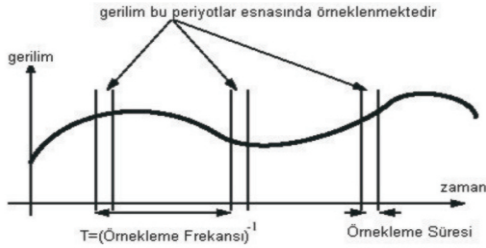
4.3- Röle Çıkışlar (Dijital Çıkışlar) En çok kullanılan çıkışlar röle çıkışlardır. Bir röle hem AC hem de DC yüklerle kullanılabilir. Yaygın olarak kullanılan yükler, solenoidler, lambalar, motorlar ve benzerleridir. Bu yükler her elektriksel boyutta olabilirler. Bir PLC nin çıkışına bağlamadan önce daima yükün özelliklerini kontrol etmemiz gerekir. Çekebileceği maksimum akımın PLC çıkışlarının verebileceği sınırlar içerisinde olduğuna dikkat etmek gerekir. Eğer sınırlar içerisinde değilse bu durum da muhtemelen PLC çıkışlarına zarar veririz.

4.4- Tranzistör Çıkış (Dijital Çıkışlar) Tranzistörlerin sadece DC gerilim altında çalışabildiklerini gözönüne alarak bu modüllerin AC gerilimde çalışamayacaklarını belirtelim. Bir tranzistörü katıhal anahtarı

olarak düşünebiliriz. Veya daha basitçe elektriksel bir anahtar da diyebiliriz. Transistörlerin base(kapı) girişine uygulanan çok küçük bir akım çıkışından çok büyük akımların akmasını yönlendirebilir. PLC işte tam bu şekilde tranzistörün baseine küçük bir akım uygular ve tranzistörün çıkışı kapanır. Çıkış kapanınca PLC çıkışına bağlanan cihaz enerjilenir.

4.5- Analog Girişler

Bir analog değer kesikli olmayan sürekli bir değerdir. Analog sinyaller otomasyon sistemlerinde daha az kullanılmalarına rağmen çok önemli yer teşkil etmektedirler. Bir analog gerilim değerini PLC veya başka bir cihaza girmek için bu sürekli gerilim değerini A/D çevirici yardımıyla belirli sürelerde örneklememiz gerekmektedir. Şekilde zamana göre değişen sürekli bir gerilimin grafiği verilmektedir.

Şekilde 3 adet örnek görülmektedir. Verilerin örneklenmesi işlemi rastgele olmaz, bu yüzden tüm örneklemelerin bir başlangıç bir de durma zamanı vardır. Örneklemeye için geçen zamana örneklemeye zamanı denir. A/D çeviricilerin bir saniye içinde de örneklemeye sayıları sınırlıdır. Örneklemeler arasında ki zamana da örneklemeye periyodu (T) ve örneklemeye periyodunun tersine de örneklemeye frekansı denir (örneklemeye hızı). Örneklemeye zamanı örneklemeye periyotundan çok küçük bir değerdedir. Bir PLC için maksimum örneklemeye hızı 20Hz'dir. Örneklenen verinin daha gerçekçi bir görünümü aşağıdaki şekilde görülmektedir. Burada veri daha da gürültülü ve hatta veri örneğinin başında ve sonunda gerilim değerinde değişiklikler var. Örneklenen veri değeri bu iki değer arasında bir yerlerde olacaktır. Maksimum ve minimum gerilim değerleri kontrol donanımının değerleridir. Donanımdan donanıma değişen bu değerler en yaygın olarak şöyledir:

0-5 V, 0-10 V, 0-20 mA, 4-20 mA

A/D çeviricinin bit sayısı çıkış bilgisinin bit sayısıdır. Eğer çevirici 8 bit ise çıkış değeri 256 farklı gerilim

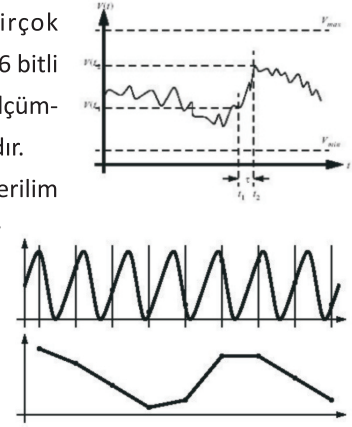
seviyesindedir. Birçok çevirici 12 bitliktir. 16 bitli çeviriciler hassas ölçümler de kullanılmaktadır.

Eğer örneklenen gerilim

çok hızlı değişiyor

ise bu durumda aşağıdaki şekilde de

görüldüğü gibi yanlış değerler okuyabiliriz.

Grafikte dalgaşekli 7 sayıklı yaparken biz 9 örnek almak tayız. Alttaki grafikte ise örneklenen değerler görül mektedir. Örneklemeye frekansı çok düşük olduğundan okunan değerler çok farklı olmaktadır. Bu tür sorunların önüne geçmek için kural olarak örneklemeye frekansı, ölçülen sinyalin frekansının en az 2 katı kadar olması gerekir. Yukarıdaki örnekte bu kural ihlal edildiğinden ötürü verilerimiz yanlış olmaktadır. Pratikte ise örneklemeye frekansı sistem frekansının en az 4 katı seçilir.

4.6- Analog Çıkışlar

Analog çıkışlar girişlere göre daha basittirler. Bir analog çıkış vermek için integer bir sayı gerilime çevrilir. Bu işlem çok daha hızlıdır ve analog girişlerin örnek lenmesinde karşımıza çıkan zamanlama problemleri burada yoktur. Ancak analog çıkışlarda kuantalama hataları olur. Örneğin 8 bitlik ve 0 ile 10 volt arasında çıkış veren bir A/D çevirici kullandığımızı düşünelim. Burada 256 adet kuantamız (çözünürlük) var. 0 sayısı 0 volt olarak, 255 sayısı ise 10 volt olarak çıkışa aktarılır. Eğer 6.234 voltluk bir değeri dışarıya göndermek istersek bu durumda o değere en yakın olan 160 sayısını göndeririz. 160 sayısı ise 6.250 V değerine karşılık gelir. Kuantalama hatası $6.250V - 6.234V = 0.016V$ Bir D/A çeviricinin akım çıkışı normal olarak küçük bir akım değeriyle (20 mA'nın altında) sınırlıdır. Bu değer enstrümantasyon için yeterlidir. Ancak daha yüksek akımlarda örneğin motorlar için bir akım yükselticine gerek duyulur. Eğer 5 Voltluk çıkışlarda akım üst değeri aşırsa bu gerilim düşer. Bu yüzden mümkün olduğunca nominal gerilimi aşmamak gerekir. Eğer akım üst değeri çok uzun süre sınırı aşan bir mertebeye kalırsa bu durumda analog çıkışa zarar verilebilir.

GNU/LINUX VE TAŞINABİLİR (MOBİL) İLETİŞİM CİHAZLARI

S. Özgür İLGİN
Elektrik-Elektronik Mühendisi

GNU/Linux hakkındaki genel algılama onun sadece bilgisayar kurtları tarafından kullanılan karmaşık ve teknik bir işletim sistemi olduğu yönündedir. İlk ortaya çıktığı yılından bu yana büyük gelişim kat ederek değişen ve kullanıcı dostu bir işletim sistemi haline gelen GNU/Linux hiç de öyle seçkin bir işletim sistemi değildir. Ubuntu, OpenSuse, Mandriva ve Pardus gibi dağıtımlar masaüstü bilgisayarlar için GNU/Linux'un kullanıcı dostu yüzünü temsil ediyor.

GNU/Linux yalnızca masaüstü kullanıcılarına hitap etmekle kalmaz, farkında olmasak da hayatın her alanında sürekli karşımıza çıkar. Bilimsel amaçlarla kullanılan bir kaç yüz teraflop işlem gücündeki süper bilgisayarların ve internet sunucularının büyük çoğunluğu GNU/Linux ile çalışmaktadır. Sistem yongaları üzerinde gömülü olarak çalışacak şekilde uyarlanmış GNU/Linux aklımıza hayalimize gelmeyecek pek çok cihaz üstünde hayatımıza girmiştir (Ortam oynatıcılar, Donanım Tabanlı Güvenlik Duvarları vs..)

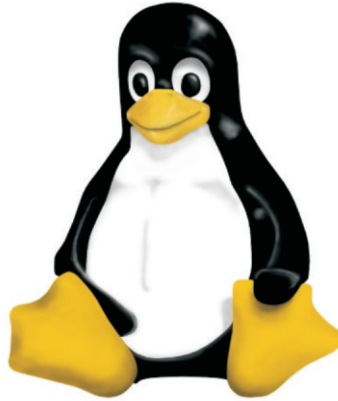
2000'li yılların ikinci yarısında önem kazanmaya başlayan ve günümüzde hızla yaygınlaşarak bilişim ve iletişim sektöründe köklü dönüşümlere sebep olan taşınabilir internet cihazları (akıllı telefon, tablet bilgisayar vs.) GNU/Linux'un masaüstü bilgisayarlara göre daha yaygın olarak kullanıldığı ve başat bir oyuncu olarak ortaya çıktığı bir sektör. Microsoft'un hazırlıksız yakalandığı ve yanlış hamleler ile daha da gerisinde kaldığı taşınabilir iletişim cihazları devrimi bilişimin yenedünya devi Apple'ın karşısına GNU/Linux' u rekabetçi ve dışli bir rakip olarak çıkardı.

Android İşletim sistemi

Android işletim sistemi akıllı telefon, tablet, PC gibi cihazlarda kullanılabilen GNU/Linux tabanlı bir işletim sistemi. 2003 yılında kurulan Android Inc. şirketi taşınabilir internet cihazları için GNU/Linux tabanlı bir işletim sistemi geliştirmek için yola

çıkış. Şirket 2005 yılında Google tarafından satın alınmış. Android şu anda Google'ın başını çektiği Open Handset Alliance ve Android Open Source Project tarafından geliştiriliyor. Geçtiğimiz günler de yeni sürüm olan Android 4.0 Ice Cream Sandwich (ICS)'i yayınlayan Android'in en yaygın sürümü 2.3 Gingerbread. 3.x Honeycomb sürümü ise yalnızca tabletlere özel olarak tasarlanmıştır.

Sistemin kalbi modifiye edilmiş bir GNU/Linux kerneli (çekirdeği) ve çekirdek GNU GPL v2 lisansı ile yayınlanmıştır. İşletim sisteminin geriye kalan kısmı Apache v2 lisansına sahip. Apache v2 lisansı GNU lisansına uyumlu olmadığından dolayı özgür bir lisans olmasa da açık kaynak uyumlu bir lisans ve yayınlanan her yeni Android sürümünün kaynak kodları halka sunulur.

Sistemde çalışan uygulamalar genellikle JRE, Eclipse ve Android SDK gibi geliştirme ortamlarında yazılarak derlenir. İşletim sistemi .APK uzantılı paketleri kullanır. Uygulamalar APK paketleri şeklinde sisteme kurulur.

Android GNU/Linux

tabanlı bir işletim sistemi olsa da görüntü sunucusu olarak X.org yerine OpenGL ES tabanlı bir görüntü sunucusu kullanıyor. Bu yüzden Alışılmış GNU/Linux uygulamalarının Android'e taşınması veya tersi oldukça zahmetli bir iştir.

Android ağırlıklı olarak ARM tabanlı düşük güçlü işlemciler üstünde çalışsa da x86 ve MIPS gibi işlemci mimarilerini destekler.

Samsung, HTC, Huawei ve Asus gibi elektronik üreticileri tarafından tercih edilen ve Apple'ın taşınabilir cihazlarda kullandığı iOS işletim sistemine rakip olan Android bir takım kapalı kaynak kodlu eklentiler içerebiliyor. Örneğin Flash yazılımı.

Ayrıca cihazınızın "home" tuşuna bastığınızda gelen başlatıcı(launcher) ekranı ve cihaz sürücülerini kapalı kaynak kodlu olabiliyor. Cihaz sürücülerini için pek bir çözüm olmasa da diğer kapalı kaynak kodlu bileşenlerin yerine açık kaynak kodlu olanları tercih edip kullanmanız mümkün. Google Play'de(Eski Android Market) herhangi bir lisans bilgisi olmadan sergilenen uygulamalar arasından özgür ve açık kaynak kodlu olanları ayıklamak biraz uğraş gerektiriliyor ama F-Droid gibi uygulamalar sayesinde bunun üstesinden kolayca gelmeniz mümkün.

Google, Samsung, HTC gibi firmalar Android işletim sistemine özel önem veriyor ama bu durumun pragmatik olduğunu söylemeye gerek yok. Özellikle Google ilk çıktığından beri iki konuda çok hassas oldu:

- 1)Kullanıcılara mümkün mertebe ücretsiz hizmet sağlamak
- 2)Özgür ve Açık kaynak kodlu yazılım camiasına destek verip onlarla çatışmaya girmemek.

Microsoft'un son 6 senedir peş peşe yaptığı yanlış hamleler Google ve Apple'ı bilişim sektöründe rakipsiz bıraktı. Google bilişimde dünya hakimiyeti konusunda GNU/Linux ve dolayısı ile özgür ve açık kaynak kodlu yazılımları bir nevi atlama tahtası olarak kullanmayı mı düşünüyor, bunu kimse bilemez. Bu diğer firmalar için de geçerli. Ama özgür ve açık kaynak kodlu yazılım kullanıcıları ve destekleyicileri elektrik mühendisleri için önemli olan her zaman özgür ve açık kaynak kodlu yazılımları tercih etmek ve Android gibi işletim sistemlerinin mevcut durumundan daha özgür bir konuma gelmesini talep etmektir. GNU/Linux'u pragmatik nedenlerden ötürü destekleyen elektronik devleri gün gelir aynı pragmatik nedenlerden dolayı karşı saflara geçebilir. Özgür Yazılım ideali ise hep olduğu yerde, insanların yanında durur yazılımların özgürlüğünü savunmaya devam eder.

Sinyal ve Görüntü İşlemede Son Gelişmeler

17-20 MAYIS

İKİBİNONİKİ

NESİN MATEMATİK KÖYÜ

ŞİRİNCE-İZMİR

www.emoakademikkamp.org

program

EMO ve Kamp Hakkında Kısa Bilgi
Bilim Felsefesi (Prof.Dr. Ahmet İsmail)
Bilim, Mühendislik ve Öğretim Kuramları (Prof.Dr. Hakan Serbest)
Mühendislik ve Matematik, TC ve e-çalışan (Prof.Dr. Ali Hacı)
Anadoluda Teknoloji Tarihi (Prof. Dr. Ali Hacı)
Geometrik İsimler (Prof.Dr. Tayfun Akgöl)
Sinyal İşleme: Kabloz ve Kabloz ve Biyomedikal Uygulamaları (Prof.Dr. Ayhan Akın)
Görüntü ve Yüz Tanıma (Prof.Dr. Muhtetin Gökmen)
Bilgisayarda Görsel Uygulamalar, İşleme (Yrd.Doç. Şevket Gülmüşoğlu)
Görüntü ve Yüz Tanıma (Prof.Dr. Bülent Sankur)
İşaret Tabanlı İmge ve Video Çıkarma (Yrd.Doç.Dr. Hakan Kemal Ekenel)
Karikatür Fotoğraf Çıkartma Çıkartma (Prof. Dr. Tayfun Akgöl)
İşaretili Optik Beyin Görüntüleme (Prof. Dr. Banu Onural)
Sinyal Program
Kamp Katılımı Yöntemi ve Kampın Değerlendirilmesi

konuşmacılar

Prof.Dr. Tayfun Akgöl (ITU)
Prof.Dr. Bülent Sankur (Boğaziçi Üniv.)
Prof.Dr. Muhtetin Gökmen (ITU)
Prof.Dr. Ali Nesin (Bilgi Üniv.)
Prof.Dr. Ali Hacı (ITU)
Prof.Dr. Banu Onural (Düzce Üniv.)
Prof.Dr. Ahmet İsmail (ODTÜ)
Yrd.Doç.Dr. Şevket Gülmüşoğlu (İYTE)
Yrd.Doç.Dr.Hakan Kemal Ekenel (ITU)

başvuru şartları

1-EMO Üyesi olmak
2-Sinyal ve Görüntü İşleme alanındaki bir konuda Yüksek Lisans veya Doktora öğrencisi olmak

EMO Akademik Kamp'a dair tüm bilgileri www.emoakademikkamp.org adresinden ulaşabilirsiniz.

BAŞVURU ŞARTLARI

- *EMO Üyesi olmak
- *Sinyal ve Görüntü İşleme alanındaki bir konuda Yüksek Lisans veya Doktora öğrencisi olmak

KAMPA KATILANLARIN SEÇİMİ

Kampa başvuruda bulunanlardan aşağıdaki soruları yanıtlamaları istenecektir. Bu yanıtlar seçici kurul tarafından değerlendirilecek ve katılımı onaylananlara e-posta ile bilgilendirme yapılacaktır. Kamp 50 katılımcı ile yapılacaktır. Kampa kendi olanakları ile katılmak isteyenler için 20 katılımcı kontenjanı ayrılmıştır. Ancak bu kişilerin katılımı da seçici kurul tarafından değerlendirilecek ve katılımı onaylananlara e-posta ile bilgilendirme yapılacaktır.

Kampa katılmak isteyenlerin cevaplaması gereken sorular:

- * Neden bu kampa katılmak istiyorsunuz?
- * Çalıştığınız/çalışmak istediğiniz konu(lar) nedir?
- * Danışman hocanızın görüşü nedir?
- * İletişim Bilgileri

<http://akademikkamp.org>

HALK MÜZİĞİ ÜZERİNE DÜŞÜNCELER

M. Orhan ŞENER
Elektrik Mühendisi

“Müzik” son zamanlarda kısaca şöyle tanımlanabilmektedir; “Temel öğelerini ses ve sessizliğin oluşturduğu ana sanat dallarından birisidir.” Evet ilk bakışta çok yoğun bir tanım gibi görünüyor, aslında tam da öyle! Şimdiye kadar müziği hep ses ile anlatmaya çalıştılar bize, bunu sessizliğin önemini bilen ve hatta eserlerinde kullanan ve ya derslerde anlatan müzikolog ve besteciler olmak üzere tüm sanat uzmanları yapageldi. Ama herhangi bir müzik yazısına baktığımızda sessizlik görebiliriz. Bu tanım içinde akademik müzik ve müzik tarihi, müziğin evrim sürecini hissedebiliriz.

Şimdi “müzik” (biz de bazen musiki de denir) sözcüğünün kökenine baktığımızda Yunan mitolojisinde Zeus’un kızları sayılan dokuz ilham perisine verilen (Mousa-Müz) addır. Helenistik dönemde Yunan kültürünün Ortadoğu ve Mısır’a da yayılıp İskenderiye merkezli Doğu Helen Uygarlığının oluşumundan sonra o coğrafyanın dillerine Arapça, İbranice, Aramca dil gruplarına musiki diye yerleşip yüzyıllar sonra Anadolu coğrafyasına veya saray çevresine aktarıldığı düşünülebilir. Tanzimat tan sonra cumhuriyet döneminde ve bugün “müzik” terimi yerleşmiş bir kavram olarak dilimizde kendini gösterir.

Halk sözcüğünün Türkçe sözlükte tam 6 karşılığı var. Bizim bu tanımlar arasında alabileceğimiz bir tanesi “bir ülkenin bütününde çeşitli soylardan gelmiş insanların bütünü” şeklindedir. Türkiye gibi ülkelerde bu belirtilen yapısalılık vardır. Dil, ırk, kültür gibi yapısal özellikleri koruma ve sayma adına bu tür bir yaklaşım seçtik. Bizlerin halk müziği diye dinlediğimiz, çalıp söylediğimiz müziğin temellerini yöreler, coğrafi koşullar, demokratik hareketler, kültürel açılardan tarih içinde geçirilen süreçler belirler.

“Halk müziği” kavramının en genel kabul gören şekli şöyle yapılmış; “hiçbir yazılı kaynağa dayanmadan halkın kendi yaşam kültürü dertleri, acıları, sevinçleri vb. üzerinden kulaktan kulağa nesilden nesile ulaşmış ve üreticisi (bestecisi) bilinmeyen müzik türüdür.” Bu tanım üzerine hemen şu sorular aklı gelebilir. Günümüzde aşıklık geleneği sürmekte ve bunların ürettiği türküler söylenmekte, bunun dışında halk ozanı olmayıp bir şekilde türkü üreten radyo sanatçıları da var, bu ürünler halk müziği sayılmıyor mu? Tanımda verilen koşulların burada bir veya ikisi sağlanıyor ancak nesilden nesile kulaktan kulağa kültürün biçimlenmesi gibi şıklar söz konusu değil. Yani halk müziği dendiğinde genel tanımın ruhunu algılamak ta gerekiyor.

Türkiye halkının halen yaşadığı coğrafyada 11. Yüzyıla kadar birçok değişik halk ve bunların oluşturduğu uygarlıklar ve devletler yaşadı. Halk müziği ve kültür evrensel kavramlar olduğu dikkate alınırsa bu halklarında folklorik yapıları vardı. Dans gibi, müzik gibi, düğün, cenaze, bayram, yortu gibi. Bu halklar savaşlar ve takip eden işgaller, sürgünler, göçler sonucunda birbirlerinin kültüründen etkilenip (ve ya etkileyip) yeni formlar oluşturdular.

Hitit, Lidya gibi eski devletleri bir an için unutup sadece Helen, Roma, Bizans dönemlerini olsun (ki bu en az 1500-1600 yıl gibi bir sürece karşılık gelir) bu süreçte bu coğrafya ve komşu ülkelerle barış dönemi içinde de bir çok etkileşmeler ticari, kültürel anlamda olageldi. Bu o kadar uzun bir süreçtir ki şu gün bile dikkatli baktığımızda ve ya bir etnografya müzesini gezdiğimizde hala kullandığımız eşya ve aletleri, giydiğimiz bazı kıyafetleri, taktığımız takıları görürüz, dışarı çıkıp eski binaya (betonarme/apartman değil) baktığımızda birçok kültürün izlerini yakalamak mümkündür.

Türklerin (ağırlıklı olarak Türkmen boyları) Anadolu coğrafyasına girmelerinin Malazgirt savaşından 30-40 yıl öncesine tekabül ettiği var sayılır. Anılan savaşla birlikte Selçuklular için Anadolu kapıları ardına kadar açılır. 2-3 asır içinde bazı kıyı bölgeleri ve Trakya hariç Türkler artık her yerdedir. Yerleşik halk ise genellikle göç etmez, özellikle bazı ticaret ve üretim merkezlerinde varlığını sürdürür. Bunlar Rum ve Ermeni halklarıdır. Doğu ve güneydoğu Anadolu da Kürtler mevcudiyetlerini korurlar. Böyle olunca süreç içinde sadece dini bakımdan kapalı olan hristiyanlarla diğer konularda Türkler arasında ticari, mimari, endüstriyel (fazla olmasa da) etkileşim durmaksızın sürer. Selçuklu beylikleri ve ilk Osmanlı dönemlerinde bu durum geçerlidir. Bu arada büyük Selçuklu sonrası İran da Safevi devleti kurulmuştur. Yönetiminde İranlılaşmış Türkler vardır ve iki coğrafya arasında tarihsel bağ kopmuş değildir. Bu Klasik Türk Müziği diye adlandırdığımız türün temel taşlarında İran ve Bağdat ve Güney Azerbaycan etkisinin görülmesinin nedenidir.

Osmanlı Devletinin sınırları 14.yy ortalarından itibaren genişlemeye başlamış ve 16.yy sonlarına kadar sürmüştür. Bu dönemde varlığını gözlemlediğimiz halk müziği adına genellikle Balkan topraklarında bölgenin yerli halkları ile oralara giden Müslüman, asker, yönetici, memur gibi görevliler ve siyasi nedenlerle oralara yerleşen Alevilerin etkileşimi sonucu oluşan ve "Rumeli türkçeleri ve oyun havaları" diye bilinen müziktir. Ortadoğu Arap coğrafyasında (Hicaz bölgeleri ve Mısır dahil) askeri, ticari ilişkiler olmakla birlikte müzik konusunda sadece dini ilahi veya şıgı türünden bazı ürünlere rastlanabilir veya diğer türler varsa da kayıt altına alınamadığından yitip gitmiş olabilir.

Anadolu da ise 16-17.yy Celali isyanları gibi ekonomik kökenli başkaldırıları ve buna mukabil Kuyucu Murat Paşa kıyımları gibi halk üzerinde derin etkiler bırakacak gelişmeler dışında 19.yy sonlarına kadar fazla bir gelişme olmamış, seferler, savaşlar, fetihler veya yenilgiler olsa da ülke işgal edilmediğinden yerleşiklik artık yerelliğe dönüşmüş, kültür ve folklorik öğeler de bu kalıba girmiştir. Artık günümüzde Doğu Anadolu türküsü değil, Ağrı, Erzincan ve ya Kemah türküsü diye ayrımlara gidilebilmektedir. Benzeri olarak şile bezi, Urfa kebabı, Silifke yoğurdu gibi farklılaşmalar söylenebilir.

Halk müziğinden tarihsel anlamda net söz edebilmek için elimizde çeşitli dönemlere ait örnekler bulunması gerekir. Ne yazık ki böyle bir şansımız yok. Bu coğrafyada nüfus olarak ağırlığı oluşturan Türklerin atalarına ait ilk müzik örnekleri tek tük tür. Bunlarda Doğu Türkistan, Moğolistan, Altay bölgesi gibi bölgelerde yapılan arkeolojik ve etnografik araştırmalarda ortaya çıkabiliyor. Anadolu da bunun örneği Malatya veya Kastamonu gibi yörelerde derlenen bir iki türküde "daldalan daldalan" ve "kaleden kaleye şahin uçurdum" görülebiliyor.

Müzikologların tümünün üzerinde anlaştığı dünyanın en eski müzik sistemi "pentatonik (beş sesli) müzik" olup bölgelerine göre bir öne ek almaktadır. Türk beş sesli müziğine "altaik pentatonik" deniyor, verdiğimiz örneklerde bu görülebiliyor. Benzer olarak komşu Yunanistan da ki müzikologlar gerçek yunan halk müziğinin izlerini ancak Mora yarımadasındaki dağlarda çobanların söylediği "hava" larda aranması gerektiğini söylüyorlar. Yani insanlar arasındaki ilişkiler, coğrafi yer değiştirmeler, savaşlar, çağımızdaki kültür emperyalizmi, medya yönlendirmeler gibi etkenler halkların kültür kökenlerini bilmemesine veya unutmalarına neden oluyor.

GELECEK SAYIDA DEVAM EDECEK

DENİZLİ DE İLK KADIN ÖRGÜTLENMESİ

Hüsamettin ATAMAN

Dönem Milli Mücadele dönemidir. Sivas Kongresi'nden sonra, Sivas'lı kadınlar bir dernek kurarlar. Derneğin adı, 'Anadolu Kadınları Müdafaa-i Hukuk Cemiyeti'dir. Amaçları, Ulusal Kurtuluş Savaşı'na katkıda bulunmaktır. Gazi Mustafa Kemal Paşa, vilayetlerdeki Kuvayı Milliye Reislerine telgraf çekerek, Sivas'lı kadınların izledikleri yolu takip etmelerini önerir. Telgrafın sonunda, 'Dolayısıyla, orada da hanımefendilerin girişimiyle bir cemiyet kurdurularak sonucunun bildirilmesini rica ederim' cümlesi yer almaktadır.

Telgraf Denizli'ye de gelir. Aralarında Aydın, Eskişehir, Yozgat, Kastamonu, Amasya, Kayseri, Niğde, Erzincan, Burdur, Bolu, Konya'nın da bulunduğu birçok vilayetde bu dernek kurulur. Denizli bu konunun dışında kalır. Yunan askerlerinin İzmir'e ayak basmalarının ardından ilk mitingi yapıp ulusal mücadele örgütlenmesini tamamlayarak Anadolu'ya örnek olan Müftü Ahmet Hulusi Efendi'nin Denizli'si, nedense, kadınların örgütlenmesi işine pek sıcak bakmaz.

1924 yılı Şubat ayında, İstanbul'da, amaçlarını, 'Biz Türk Kadınları, toplumsal ve siyasal yaşam da hak ettiğimiz yeri almalıyız. Kadınları bilinçlendirmeli ve eğitmeliyiz. Onlara daha fazla şey istemelelerini ve bunlara nasıl ulaşacaklarını anlatmalıyız. Amacımız Türkiye'de kadın ve erkeğin toplumsal, ekonomik ve siyasal eşitliğidir' şeklinde açıklayan 'Türk Kadınlar Birliği' adında bir dernek kurulur. Derneğin başkanı Nezihe Muhiddin (Tepedelengil) hanımdır.

Türk Kadınlar Birliği, 1927'de, kuruluşunun üçüncü yılına geldiğinde İstanbul dışında da örgütlenmiş, Denizli, Aydın, Afyonkarahisar ve Diyarbakır şubelerini faaliyete geçirmişti. Dr. Kemalettin Şakir (Saraçoğlu), 1928 yılında yazdığı Denizli'nin toplumsal yaşamını anlatan kitabında, 'Denizli'de cemiyet hayatı, başka yerlere nisbetle, daha iyi inkişaf etmiştir. Zümre cemiyeti olarak Kadınlar Birliği vardır...' demektedir.

Derneğin, kadınları siyasete fazla ısındırdığını ileri süren bazı çevreler, 1927 yılından itibaren

dernek üzerinde yoğun bir baskı kurarlar ve yöneticilerini yıldırmaya çalışırlar. Nezihe Muhiddin, aleyhine başlatılan kampanyaya dayanamaz ve istifa ederek dernekten ayrılır. 1935 yılında yapılan milletvekili seçimlerinde, Atatürk'ün talimatıyla, Meclis'e ilk kez kadın milletvekilleri girer. Türk Kadınlar Birliği yöneticileri de, amaçlarını gerçekleştirdiklerini belirterek, dernek için fesih kararı alırlar. Bu karar üzerine, derneğin Denizli Şubesi de kapanır.

1949 yılına gelindiğinde, bir yıl sonra yapılacak serbest seçimler öncesi, kadınlara yönelik bir girişime imza atılır. İpin ucunu daima elinde tutmak isteyen iktidar, kadın milletvekilleri ve iktidarın önde gelen isimlerinin eşlerinden oluşan bir kadroya, Türk Kadınlar Birliği'ni yeniden kurdurur. Cumhurbaşkanı İsmet İnönü'nün eşi Mevhibe İnönü de birliğin başkanı olur. Türk Kadınlar Birliği'nin yöneticileri, ülkeyi baştan başa dolaşarak her il'de kadınları örgütleme görevini üstlenirler. 1920'li yıllarda olduğu gibi, ilk örgütlenen iller arasında yine Denizli vardır. Örgüt kuruluşu için Denizli'ye gelen Ankara Milletvekili Mebrure Aksoley, Adana Milletvekili Makbule Dıblan, Halkevi salonunda, kadınlarla toplantılar yaparlar ve Türk Kadınlar Birliği'nin Denizli Şubesi'nin kuruluşunu gerçekleştirirler. 25 kişiden oluşan müteşebbis heyet üyeleri, bir ay sonra, 7 kişilik Yönetim Kurulu'nu seçerler. Doğal olarak, Genel Başkanı Cumhurbaşkanı'nın eşi olan Kadınlar Birliği'nin İl Başkanı da Vali'nin eşi olur.

Türk Kadınlar Birliği'nin yöneticileri, ülkeyi baştan başa dolaşarak her il'de kadınları örgütleme görevini üstlenirler. 1920'li yıllarda olduğu gibi, ilk örgütlenen iller arasında yine Denizli vardır. Örgüt kuruluşu için Denizli'ye gelen Ankara Milletvekili Mebrure Aksoley, Adana Milletvekili Makbule Dıblan, Halkevi salonunda, kadınlarla toplantılar yaparlar ve Türk Kadınlar Birliği'nin Denizli Şubesi'nin kuruluşunu gerçekleştirirler. 25 kişiden oluşan müteşebbis heyet üyeleri, bir ay sonra, 7 kişilik Yönetim Kurulu'nu seçerler. Doğal olarak, Genel Başkan'ı Cumhurbaşkanı'nın eşi olan Kadınlar Birliği'nin İl Başkanı da Vali'nin eşi olur.

Kadınlar Birliği Denizli Şubesi Yönetim Kurulu şu isimlerden oluşur; Başkan:Huldiye Demir (Vali Ahmet Demir'in eşi) İkinci Başkan: İlhan Çallılar (Hastanede doktor Nuri Çallılar'ın eşi) Sekreter: Süheyla Fidan (Öğretmen Ali Fidan'ın akrabası) Veznedar:İsmiye Türel (Hastanede doktor Osman Türel'in eşi) Sayman: Naime Işık (Orman Bölge Müdürü Kemal Işık'ın eşi) Üyeler: Münevver Sağduyu, Remziye Salmangil. Yönetim Kurulu oluşturulurken devlet dairelerinde görevli memurların yakını olan kadınların tercih edilmiş olduğu görülüyor. Genelde Denizli'nin yerlisi olmadıkları için de bu tür kurullarda görev alanların fazla tanınmadıkları bir gerçek. Derneğin kuruluşundan 6 ay sonra yapılan seçimler

de (14 Mayıs 1950) iktidar el değiştirdi, eski iktidarın güdümüyle kurulan yönetim gider, yeni iktidarın Valisinin eşinin başkanlığında yeni iktidarın ileri gelenlerinin eşlerinden oluşan yeni bir Kadınlar Birliği yönetimi oluşturulur. Sonraki yıllarda gelişen demokratik ortam içinde, birçok kadın derneği kurulur. 12 Eylül 1980 ihtilalinden sonra en büyük darbeyi örgütlenme konusu yer. Tüm sendikalar, dernekler, siyasi partiler kapatılır. Kadın örgütleri de bundan nasibini alır. Aynı davayı savunanlar bölük pörçük edilerek güçsüz bırakılırlar.

Bugün Denizli'mizde, çok sayıda kadın örgütü ve birçok kuruluşun kadın kolları kadın hakları için mücadele etmektedir.

6 NİSAN 2012 - CUMA
18:30 - 20:30

YENİ TÜRK TİCARET KANUNU

Nurettin AKBAŞ
EMO Mali Danışmanı

14 NİSAN 2012 - CUMARTESİ
14:00 - 17:00

EKONOMİK VE GÜVENLİ BİR NÜKLEER SANTRAL MÜMKÜN MÜ?

Özgür GÜRBÜZ Hüseyn YEŞİL
Gazeteci TMMOB YK Üyesi

18 NİSAN 2012 - ÇARŞAMBA
18:30 - 20:30

AÇIK ŞALT SAHALARINDA TOPRAKLAMALAR

Erim ARICI
Elektrik Mühendisi

2 MAYIS 2012 - ÇARŞAMBA
18:30 - 20:30

KABLolar

M. Çetin ŞAHİN
Elektrik - Elektronik Mühendisi

TMMOB ELEKTRİK MÜHENDİSLERİ ODASI DENİZLİ ŞUBESİ
15 Mayıs Mah. Gazi Bulvarı, İn-Ba İş Merkezi, Kat:6 No:32 DENİZLİ

SÖYLEŞİ

'EKONOMİK VE GÜVENLİ BİR NÜKLEER SANTRAL MÜMKÜN MÜ?'

Konuşmacılar: Özgür GÜRBÜZ (Gazeteci-Enerji Analisti)
ve
Hüseyn Yeşil (TMMOB Yönetim Kurulu Üyesi)

DENİZLİ NÜKLEER KARŞITI PLATFORM

Yer: TMMOB Mak. Müh. Odası Konferans Salonu(Saltak)
Tarih: 14.04.2012
Saat: 14:00

YENİ TÜRK TİCARET KANUNU

NELER DEĞİŞTİ?

SEMİNER

Nurettin AKBAŞ
Serbest Muhasebeci Mali Müşavir
EMO Mali Danışmanı

6 NİSAN 2012 Cuma, Saat: 18:00
EMO Denizli Şubesi Toplantı Salonu